

DAVOR POSILOVIĆ*, ŽELJKO MRŠIĆ**, MARIJAN ŠANTEK***

Mjere opreza u prekršajnom postupku s osvrtnom na zabranu posjećivanja određenog mjesta ili područja

Sažetak

U članku se razmatra problematika određivanja i izvršavanja mjera opreza iz Prekršajnog zakona, s posebnim osvrtom na mjeru opreza – zabranu posjećivanja određenog mjesta ili područja. Analizira se postupak policije prilikom utvrđivanja kršenja mjere opreza te propisi o postupanju prekršajnog suda nakon zaprimanja policijskog izvješća.

Ključne riječi: *zabrana, uvjeti, određivanje, izvršavanje, analiza, postupak.*

UVOD

Prema statističkom pregledu temeljnih sigurnosnih pokazatelja i rezultata rada MUP-a RH¹, u 2012. godini je evidentirano ukupno 110 068 kaznenih djela i 888 825 prekršaja. Sličan odnos je prisutan i u nizu prethodnih godina. Premda prekršaji za više od osam puta premašuju broj kaznenih djela, stječe se dojam da se u stručnoj javnosti prekršajnoj problematici ne posvećuje dovoljna pozornost. Valja podsjetiti da su prekršaji, kaznenopravnom, odnosno prekršajnopravnom reformom u prethodnom desetljeću činjenično promovirani u kaznena djela u širem smislu, tako da se i odredbe Prekršajnog zakona najviše preklapaju s općim odredbama Kaznenog zakona i Zakona o kaznenom postupku². Kao i kod kaznenih djela, recidivizam u činjenju prekršaja pobuđuje posebnu pozornost tijela progona.

Prekršajni zakon sadrži efikasno sredstvo protiv višestrukih počinitelja prekršaja – mjere opreza. Prednost tih mjera jest i to što ih policija može samostalno odrediti odmah

---

* Davor Posilović, univ. spec. crim., načelnik Sektora policije PU zagrebačke.

** Željko Mršić, mag. kaznenopravnih znanosti, viši predavač na Visokoj policijskoj školi MUP-a RH, Zagreb.

*** Marijan Šantek, voditelj Odjela za stručno usavršavanje, Služba za javni red, PU zagrebačka.

¹ <http://www.mup.hr/10.aspx>

² I sam Prekršajni zakon u čl. 82. st. 3. kaže da "ako ovaj zakon ne sadrži odredbe o pojedinim pitanjima postupka, na odgovarajući će se način, kada to bude primjereno svrsi prekršajnog postupka, primijeniti odredbe Zakona o kaznenom postupku".

prilikom zatjecanja osobe na počinjenju prekršaja, dakle prije nego što je počinitelj pravomoćnom odlukom o prekršaju proglašen krivim te što one mogu trajati do pravomoćnog dovršetka prekršajnog postupka.

Zabrana posjećivanja određenog mjesta ili područja, kao jedna od tih mjera opreza naročito je pogodna i za suzbijanje prekršaja iz Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, Zakona o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima i Zakona o javnim okupljanjima, s obzirom na to da se njome zabranjuje pristup mjestu koje dodatno generira činjenje prekršaja kod nekih osoba. Primjerice, izgređniku se može zabraniti posjećivanje njemu omiljenih ugostiteljskih objekata u kojima je i ranije pravio izgrede; pripadniku navijačke skupine, ranije pravomoćno osuđivanom za bacanje baklji ili drugih prekršaja, može se zabraniti posjećivanje određenoga nogometnog stadiona i okolnih ulica; osobi koja je činila prekršaje na nekim javnim okupljanjima mogu se zabraniti mjesta na kojem se održavaju ta javna okupljanja, i tome slično.

1. VRSTE MJERA OPREZA I TKO IH ODREĐUJE

Mjere opreza su definirane kao jedna od mjera osiguranja nazočnosti okrivljenika u postupku i mjera za uspješno provođenje prekršajnog postupka (procesna mjera prekršajnog suda)³.

U postupku za prekršaje propisane zakonom, nakon što je podnesen optužni prijedlog, **prekršajni sud** može po službenoj dužnosti ili na prijedlog tužitelja (policije) obrazloženim rješenjem odrediti da se protiv okrivljenika primijeni jedna ili više mjera opreza⁴. U slučaju vjerojatnosti da je počinjen prekršaj propisan zakonom, jednu mjeru opreza ili više njih mogu privremeno, a najdulje do osam dana naredbom odrediti **policija i inspeksijska tijela državne uprave** prema osobi za koju postoji osnova sumnje da je počinitelj prekršaja⁵.

Člankom 130. stavkom 2. Prekršajnog zakona propisane su sljedeće mjere opreza:

1. zabrana napuštanja boravišta, bez dozvole suda,
2. zabrana posjećivanja određenog mjesta ili područja,
3. zabrana približavanja određenoj osobi i zabrana uspostavljanja ili održavanja veze s određenom osobom,
4. zabrana poduzimanja određene poslovne aktivnosti,
5. privremeno oduzimanje putne i druge isprave za prijelaz državne granice,
6. privremeno oduzimanje vozačke dozvole za upravljanje vozilom ili dozvole za upravljanje plovilom, zrakoplovom ili drugim prijevoznim sredstvom.

Kada policija određuje mjeru opreza zabrana posjećivanja određenog mjesta ili područja, temeljem članka 130. Prekršajnog zakona (prije pokretanja prekršajnog postupka, prije utvrđivanja krivnje u sudskom postupku), ona je **preventivna mjera određena iz sigurnosnih razloga** – svrha joj je otkloniti buduću predvidivu opasnost počinitelja prekršaja s prognozom činjenja novih prekršaja.

Zabrana posjećivanja određenog mjesta ili područja koju odredi policija ograničava

³ Prekršajni zakon, čl. 127. st. 1. t. 3. (NN 107/07., 31./013.).

⁴ Čl. 130. st. 1. Prekršajnog zakona.

⁵ Čl. 130. st. 1. i st. 6. Prekršajnog zakona.

slobodu kretanja osobe, stoga se radi o primjeni prisile na vjerojatnog počinitelja prekršajnog djela i po tome djeluje kao da je sankcija, iako to nije.

2. OSNOVA SUMNJE I DRUGI UVJETI ZA ODREĐIVANJE MJERE OPREZA TE NJIHOVA USPOREDBA S UVJETIMA ZA UHIĆENJE I ZADRŽAVANJE

Kao što je ranije navedeno, policija može naredbom odrediti mjeru opreza prema osobi za koju postoji osnova sumnje da je počinitelj prekršaja, koji je propisan zakonom. Iz takve zakonske formulacije proizlazi da policija nema mogućnosti određivanja mjere opreza za prekršaje propisane odlukama jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave.

Uvjeti za uhićenje i zadržavanje – čl. 134. i 135. Prekršajnog zakona	Uvjeti za određivanje mjere opreza, čl. 130. st. 1. i st. 6. PZ-a od strane policije
1. da se radi o prekršaju propisanom ZAKONOM, a ne propisom nižeg ranga +	1. isto +
2. da je osoba ZATEČENA na počinjenju prekršaja +	2. postojanje osnova sumnje: kvalifikacija prekršaja i procesna identifikacija počinitelja +
3. za prekršaj u vezi s kojim policija podnosi optužni prijedlog+	3. za prekršaj za koji policija izdaje prekršajni nalog – obavezni ili opći ili u vezi s kojim policija podnosi optužni prijedlog (Uz upozorenja i naplatu novčane kazne na mjestu počinjenja prekršaja nema potrebe za izdavanjem mjere opreza: naplaćena novčana kazna na mjestu počinjenja prekršaja ne unosi se u prekršajnu evidenciju niti se počinitelj prekršaja smatra osobom osuđenom za prekršaj, čl. 245. st. 4. Prekršajnog zakona.) +
4.1. da se radi o prekršaju protiv JAVNOG REDA I MIRA ili	
4.2. o prekršaju vezanom za NASILJE U OBITELJI ili	
4.3. o prekršaju vezanom za sprječavanje NEREDA NA SPORTSKOM NATJECANJU ili	
4. o bilo kojem prekršaju za koji se može izreći kazna ZATVORA ili	
4.4. o bilo kojem prekršaju za koji se može izreći NOVČANA KAZNA VEĆA OD 10.000,00 kuna +	
5.1. ako postoji opasnost od bijega počinitelja	4.1. isto
5.2. ili postoji koluzijska opasnost da će počinitelj prekršaja ometati prekršajni postupak utjecajem na svjedoke ili sudionike ili da će uništiti, sakriti ili izmijeniti ili krivotvoriti dokaze ili tragove za prekršajni postupak	4.2. isto
5.3. ili ako postoji opasnost od ponavljanja prekršaja iste vrste (iteracijska opasnost)	4.3. ako je to potrebno radi sprječavanja okrivljenika da čini nove prekršaje (ne mora biti iste vrste kao prethodno počinjeni prekršaj)

Shema 1: Usporedba uvjeta za uhićenje i dovođenje na prekršajni sud radi zadržavanja i uvjeta za određivanje mjere opreza

Iako se za određivanje mjere opreza ne traži kao uvjet postojanje osnovane sumnje, nego je dovoljno postojanje osnova sumnje, ipak moraju biti utvrđene činjenice koje sadržavaju **polaznu kvalifikaciju** prekršaja (točno određeni članak i stavak točno određenog zakona) i **procesnu identifikaciju počinitelja** (osobni podaci koji se prema čl. 160. u vezi s čl. 171. st. 1. Prekršajnog zakona traže kao sadržaj optužnog prijedloga).

Postavlja se pitanje: Zašto? Dobar primjer jest određivanje mjere opreza uz prekršajni nalog. Prilikom izdavanja prekršajnog naloga potrebni su osobni podaci počinitelja i točna kvalifikacija prekršaja, što nije teško s obzirom na to da se prekršaj utvrđuje neposrednim opažanjem policijskog službenika na mjestu počinjenja prekršaja.

I kada policija određuje mjeru opreza povodom prekršaja u vezi s kojim će podnijeti optužni prijedlog, treba izbjeći situaciju da je odredi protiv osobe za koju bi se u kasnijem tijeku kriminalističkog istraživanja utvrdilo da nije počinila prekršaj u vezi s kojim je određena mjera opreza, zato što se njome ograničava pravo osobe na slobodno kretanje, ne samo prije pravomoćne odluke prekršajnog suda nego i prije pokretanja prekršajnog postupka (prije podnošenja optužnog prijedloga).

Ovako određeni nivo osnova sumnje u biti se približava pojmu osnovane sumnje, samo što se za određivanje mjere opreza (u vezi s prekršajem za koji će policija podnijeti optužni prijedlog) ne traži da u tom trenutku sve činjenice budu utvrđene u potrebnoj procesnoj formi kao kod podnošenja optužnog prijedloga, gdje mora biti utvrđena osnovana sumnja koja je razvidna iz dokaza priloženih optužnom prijedlogu. To se očituje i iz članka 130. stavka 7. Prekršajnog zakona u kojem se propisuje da ako policija u roku od 8 dana od dana određivanja mjere opreza ne podnese optužni prijedlog, primijenjena mjera opreza prestaje. Prekršajni zakon ostavlja policiji vremenski rok od 8 dana od dana određivanja mjere opreza za kriminalističko istraživanje prekršaja – pribavljanje dokaza kojima se utvrđuje osnovana sumnja, kako bi joj omogućio da u optužnom prijedlogu traži od prekršajnog suda produženje mjere opreza. Ako policija ne uspije za 8 dana podnijeti optužni prijedlog, mjera opreza prestaje, ali policija može podnijeti optužni prijedlog i naknadno (kad prikupi potrebne dokaze) te u njemu predložiti prekršajnom sudu određivanje mjere opreza.

Policija može odrediti mjeru opreza povodom prekršaja u vezi s kojim će podnijeti optužni prijedlog, ako u tom trenutku protiv te osobe postoje čvrste indicije (dokazi u spoznajnom smislu) da je počinila određeni prekršaj te će u nastavku kriminalističkog istraživanja sasvim izvjesno biti pribavljeni dokazi u potrebnoj procesnoj formi i priloženi uz optužni prijedlog.

3. SITUACIJE U KOJIMA POLICIJA ODREĐUJE MJERU OPREZA

U dnevnoj praksi policijskog postupanja policija u pravilu određuje mjeru opreza:

- a) prema osobi koja je **zatečena** na izvršenju prekršaja propisanog zakonom⁶. Primjer:

---

⁶ Čl. 106. st. 2. ZKP-a: "Zatečena u kaznenom djelu je osoba koju **netko** opazi u radnji kaznenog djela, odnosno osoba koja je neposredno nakon kaznenog djela zatečena pod okolnostima koje upućuju na to da je počinila kazneno djelo." Osoba je zatečena na počinjenju prekršaja kada je opazi **policijski službenik ili neka druga osoba**, što proizlazi iz čl. 106. st. 2. ZKP-a, koji treba primijeniti i na prekršaje s obzirom na čl. 82. st. 3. Prekršajnog zakona. U praksi zatjecanje podrazumijeva da je počinitelj prekršaja ne samo opažen, nego i **uhvaćen** na djelu ili neposredno nakon toga!

policijski službenik opazi u gostionici osobu koja remeti javni red i mir te je uhvati i privede u policijsku postaju,

b) prema osobi koja je neposredno nakon izvršenja prekršaja propisanog zakonom zatečena na mjestu počinjenja prekršaja ili u blizini tog mjesta pod okolnostima koje nedvojbeno upućuju na to da je baš ta osoba počinila određeni prekršaj (**izvedeno zatjecanje**). Primjer: jedan član obitelji telefonom zatraži intervenciju policije protiv drugog člana obitelji koji s njim živi u zajedničkom kućanstvu, zbog počinjenja prekršaja iz Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji. Postupajući prema prijavi policija ubrzo zatekne osobu prijavljenu za prekršaj na mjestu prekršaja (u domu) ili u obližnjoj gostionici, pod okolnostima koje upućuju na to da je doista počinila taj prekršaj,

c) kada postoji **osnovana sumnja** da je određena osoba počinila određeni prekršaj.

Člankom 130. stavkom 6. Prekršajnog zakona propisana je osnova sumnje⁷ kao uvjet za izdavanje mjere opreza od strane policije. S obzirom na to da je osnovana sumnja viši stupanj vjerojatnosti da je počinjen prekršaj od osnove sumnje, iz toga proizlazi da i u slučaju osnovane sumnje policija može izdati mjeru opreza.

U situaciji osnovane sumnje radi se o naknadnom otkrivanju – policija pronade počinitelja, primjerice nekoliko dana ili tjedana nakon počinjenja prekršaja. Počinitelja prekršaja nitko nije opazio na djelu ili ga je netko opazio, ali tom prilikom nije uhvaćen. Tijekom kriminalističkog istraživanja prekršaja policija svojim radom dođe do materijalnih dokaza o počinitelju. Policija nema ovlast uhićenja počinitelja prekršaja koji je naknadno otkriven⁸. U situaciji kada su ispunjeni svi uvjeti za uhićenje, osim jednog – zatjecanja na djelu, policija treba dostupnom počinitelju prekršaja odrediti mjere opreza, jer je potrebno prevenirati opasnost od ponavljanja prekršaja ili opasnost od bijega ili opasnost od ometanja prekršajnog postupka.

Međutim, određivanje mjere opreza u situaciji kada policija nema ovlast uhititi počinitelja prekršaja neki put nije djelotvorna mjera kao uhićenje i zadržavanje, zato što se mjerama opreza počinitelja prekršaja fizički ne izolira od okoline, tako da on ima mogućnost kršenja mjere opreza. Ovo može biti naročito važno kod prekršaja po obiteljskom nasilju, kada počinitelj prekršaja ugrozi osobnu sigurnost ili život žrtve obiteljskog nasilja unatoč tome što mu je policija odredila mjere opreza, odnosno unatoč tomu što mu je prekršajni sud prije pokretanja prekršajnog postupka odredio zaštitnu mjeru (udaljenja iz doma, zabranu približavanja žrtvi nasilja, zabranu uhođenja) na prijedlog policije i uz suglasnost žrtve obiteljskog nasilja.⁹

---

⁷ U čl. 130. st. 6. Prekršajni zakon kao uvjet za izdavanje mjere opreza traži vjerojatnost da je počinjen prekršaj propisan zakonom – osnovu sumnje (ne traži ni da osoba bude zatečena na izvršenju prekršaja) iz čega proizlazi da se mjera opreza može izdati i u slučaju naknadnog otkrivanja, kada postoji osnovana sumnja.

⁸ Vidi čl. 134. st. 1. Prekršajnog zakona: Policija je ovlaštena uhititi osobu **zatečenu** u počinjenju prekršaja propisanog zakonom. Za ostale uvjete za uhićenje vidi čl. 135. Prekršajnog zakona.

⁹ Vidi čl. 19. i čl. 11. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji (NN 137/09., 14/10., 60/10.).

4. MJERE OPREZA S OBZIROM NA SVRHU IZDAVANJA

Mjeru opreza kao **zamjenu za prekršajno zadržavanje** može odrediti prekršajni sud¹⁰ po službenoj dužnosti, kao blažu mjeru osiguranja nazočnosti okrivljenika u postupku od zadržavanja. Nakon što je podnesen optužni prijedlog prekršajni sud (samostalno ili na prijedlog policije) može obrazloženim rješenjem odrediti da se protiv okrivljenika primijeni jedna ili više mjera opreza, ako je to potrebno.

I policija može samostalno odrediti mjeru opreza:

a) alternativno, umjesto dovođenja na prekršajni sud radi zadržavanja prema članku 135. Prekršajnog zakona (**kao zamjenu za zadržavanje**), ako prosudi da se ista svrha može postići blažom mjerom – mjerom opreza. Radi se o slučaju kada je policija uhitila počinitelja prekršaja i dovela ga u policijsku postaju, ali ga je istekom 12 sati od uhićenja pustila na slobodu te mu je izdala mjeru opreza umjesto da ga uz optužni prijedlog dovede na prekršajni sud radi zadržavanja prema članku 135. Prekršajnog zakona. Ako smatra da treba tražiti produljenje mjere opreza, policija mora u roku od 8 dana protiv počinitelja prekršaja podnijeti optužni prijedlog u kojem će tražiti produljenje mjere opreza do pravomoćnog dovršetka prekršajnog postupka.

b) kumulativno, uz dovođenje počinitelja prekršaja na prekršajni sud uz optužni prijedlog, radi zadržavanja prema članku 135. Prekršajnog zakona.

Radi se o slučaju kada policija izda mjeru opreza odmah nakon uhićenja počinitelja prekršaja, ali ga ne pusti na slobodu nakon isteka roka od 12 sati od trenutka uhićenja, nego ga ipak dovede na prekršajni sud uz optužni prijedlog, u kojem predloži produljenje mjere opreza do pravomoćnog dovršetka prekršajnog postupka. Ako prekršajni sud nakon ispitivanja uhićenika na okolnosti iz optužnog prijedloga pusti ga na slobodu, a prihvati prijedlog policije za produljenje mjere opreza onda donese rješenje o izricanju mjere opreza do pravomoćnog dovršetka prekršajnog postupka, čime je **za vrijeme suđenja osobi oštećenoj prekršajem osigurana određena zaštita od počinitelja prekršaja**.

c) uz prekršajni nalog, primjerice naredba o određivanju mjere opreza – privremeno oduzimanje vozačke dozvole za upravljanje vozilom. Privremenim oduzimanjem putne i druge isprave za prijelaz državne granice (uglavnom uz prekršaje iz Zakona o sigurnosti prometa na cestama te iz Zakona o strancima), **osigurava se dolazak stranca na prekršajni sud i naplata novčane kazne**.

5. RAZLOZI ZA ODREĐIVANJE MJERE OPREZA

Prosudivanje uvjeta za uhićenje u isključivoj je nadležnosti policije, što proizlazi iz članaka 134. i 135. Prekršajnog zakona, koji reguliraju uhićenje i zadržavanje osobe. Također, policija samostalno prosuđuje i kada će primijeniti mjeru opreza, ovisno o okolnostima konkretnog slučaja.¹¹

Dakle, policija nije dužna konzultirati prekršajni sud o tome postoje li uvjeti za prekršajno uhićenje i/ili za određivanje mjere opreza za određenu osobu, a mišljenje prekršajnog

¹⁰ Vidi čl. 127. st. 3. Prekršajnog zakona.

¹¹ Proizlazi iz čl. 130. st. 6. Prekršajnog zakona.

suda o tome ne obavezuje policiju. S tim u vezi ističemo da konzultacije policije s prekršajnim sudom dolaze u obzir u slučaju dvojbe prilikom određivanja pravne kvalifikacije prekršaja. Mjere opreza pogodne su kao zamjena za zadržavanje iz članka 135. Prekršajnog zakona s obzirom na to da se određuju za iste svrhe: radi osiguranja nazočnosti okrivljenika u postupku, sprječavanja okrivljenika da čini nove prekršaje ili da se sprječi ili oteža dokazivanje u postupku¹².

Do određivanja mjere opreza od strane policije umjesto dovođenja prekršajnom sudu radi zadržavanja prema članku 135. Prekršajnog zakona može doći iz više razloga:

5.1. Kada policija smatra da bi mjera opreza postigla istu svrhu kao i zadržavanje koje bi eventualno odredio prekršajni sud (zamjena za zadržavanje)

Nakon uhićenja – privođenja počinitelja u policijsku postaju, jer je zatečen na izvršenju prekršaja (iz Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji ili iz Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira ili iz Zakona o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima ili iz nekog drugog zakona, za prekršaj za koji se može izreći kazna zatvora ili novčana kazna veća od 10.000,00 kuna), policija pusti uhićenika na slobodu, iako ga je mogla dovesti na prekršajni sud uz optužni prijedlog radi zadržavanja, jer su ispunjeni svi uvjeti. Osnovni razlozi za zadržavanje¹³ odnosno procesne pretpostavke, koje kumulativno moraju biti ispunjene da bi policija dovela počinitelja prekršaja na prekršajni sud radi zadržavanja jesu:

- da policija podnese **optužni prijedlog** (a ne prekršajni nalog),
- za prekršaj propisan **zakonom** (a ne odlukom jedinice lokalne samouprave),
- da se radi o prekršaju vezanom uz **nasilje u obitelji**,
- ili da se radi o prekršaju protiv **javnog reda i mira**,
- ili da se radi o prekršaju vezanom za **sprječavanje nereda na sportskim natjecanjima**,
- ili da se radi o prekršaju iz nekog drugog zakona (a ne iz Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira odnosno ne iz Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji, odnosno ne iz Zakona o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima) za koji se može izreći **kazna zatvora**,
- ili novčana kazna **veća od 10.000,00 kuna**,
- te da ne postoje **razlozi za odbacivanje** optužnog prijedloga iz članka 161. PZ-a.

Da bi policija imala ovlast dovesti uhićenika na prekršajni sud radi zadržavanja, pored navedenih osnovnih uvjeta, mora biti ispunjen i barem jedan od tzv. posebnih uvjeta za zadržavanje iz članka 135. stavka 1. točke 1.-3. PZ-a¹⁴:

- ako postoji opasnost od bijega,
- ili ako postoji opasnost od ometanja prekršajnog postupka (koluzijska opasnost),
- ili ako postoji opasnost od ponavljanja prekršaja (iteracijska opasnost).

---

¹² Regulirano čl. 130. st. 1. Prekršajnog zakona.

¹³ Uvjeti za zadržavanje propisani su u čl. 135. Prekršajnog zakona.

¹⁴ Vidi P. Veić "Prekršajni zakon-komentar*sudska praksa*pojmovno kazalo", Dušević i Kršovnik d.o.o., Rijeka 2012., str. 206.

Izdavanjem mjere opreza otklanja se uzrok koji bi utjecao na okrivljenika da počini prekršaj, primjerice višestrukom izgredniku policija zabrani posjećivanje određenih ugostiteljskih objekata, s obzirom na to da je ranije u tim ugostiteljskim objektima nekoliko puta remetio javni red i mir. Ako policija prosudi ta bi takva mjera opreza djelovala na počinitelja isto ili djelotvornije od zadržavanja koje bi odredio prekršajni sud, ne mora ga dovesti na prekršajni sud radi zadržavanja, nego ga može nakon kriminalističkog istraživanja prekršaja, a najkasnije 12 odnosno 24 sata nakon trenutka stvarnog lišenja slobode pustiti iz policijske postaje na slobodu.

5.2. Kada policija nije uspjela u zakonskom roku od 12 sati (iznimno 24 sata) od uhićenja okrivljenika prikupiti u traženoj procesnoj formi sve potrebne dokaze, pa mora okrivljenika pustiti na slobodu te će optužni prijedlog podnijeti kasnije, redovnim putem.

5.3. U situaciji osnovane sumnje, kada policija nema ovlast da uhiti dostupnog počinitelja prekršaja, jer nije zatečen na počinjenju prekršaja (nego je naknadno otkriven, primjerice nekoliko dana ili tjedana od dana počinjenja prekršaja)¹⁵.

Prije pokretanja prekršajnog postupka osobi oštećenoj prekršajem osigura se određena zaštita od počinitelja prekršaja, tako što policija odmah izda dostupnom počinitelju prekršaja naredbu o izdavanju mjere opreza te prilikom podnošenja optužnog prijedloga policija zatraži od prekršajnog suda produljenje mjere opreza do pravomoćnog završetka prekršajnog postupka.

Primjer prvi: dostupnom počinitelju prekršaja policija izda zabranu posjećivanja određenog objekta (gostionice) i zabranu približavanja određenoj osobi i zabranu održavanja veze s određenom osobom (konobaricom u toj gostionici), ako je počiniteljevo višestruko remećenje javnog reda i mira prema članku 6. i članku 13. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira uzročno-posljedično vezano s tom konobaricom i s tim ugostiteljskim objektom, a prijete opasnost od ponavljanja prekršaja.

Primjer drugi: dostupnom počinitelju prekršaja iz članka 4. Zakona o sprječavanju nereda na sportskim natjecanjima (koji nije uhvaćen na djelu ili neposredno nakon toga, nego je otkriven nekoliko tjedana nakon počinjenja prekršaja), policija izda zabranu posjećivanja određenog nogometnog stadiona, zbog opasnosti od ponavljanja prekršaja.

5.4. U situaciji kada je počinitelj prekršaja uhvaćen na djelu, ali policija nema ovlast da ga uhiti, jer nedostaje neki od uvjeta za zadržavanje (vidi pod 5.1.).

Primjer prvi: policija nije ovlaštena uhititi počinitelja kojeg je zatekla na počinjenju prekršaja, iako podnosi optužni prijedlog, kada je za taj prekršaj zakonom propisana samo novčana kazna do 10.000,00 kuna te se ne radi o prekršaju protiv javnog reda i mira niti o prekršaju vezanom za nasilje u obitelji niti o prekršaju vezanom za sprječavanje nereda na sportskim natjecanjima. Primjerice, na putu prema mjestu održavanja javnog okupljanja policija zatekne osobu koja nosi oružje bez isprave o oružju (stjecaj prekršaja iz čl. 18. st. 1. kažnjiv prema čl. 37. Zakona o javnom okupljanju od 1.000,00 do 3.000,00 kuna i čl. 26.

---

¹⁵ Čl. 134. Prekršajnog zakona: "Policija je ovlaštena uhititi osobu **zatečenu** u počinjenju prekršaja propisano zakonom **ako postoje razlozi za zadržavanje iz članka 135. ovoga Zakona.**" Vidi i pod 3.c.

kažnjiv po čl. 93. Zakona o oružju od 1.000,00 do 10.000,00 kuna). U ovom slučaju policija nije ovlaštena uhititi počinitelja prekršaja, jer se za taj prekršaj ne može izreći kazna zatvora ili novčana kazna veća od 10.000,00 kuna.¹⁶

U ovom slučaju policija će podnijeti optužni prijedlog redovnim putem (a ne prekršajni nalog), ako je za dokazivanje prekršaja bilo potrebno prikupiti dodatne obavijesti te s obzirom na okolnost da se prema članku 93. stavku 2. Zakona o oružju za taj prekršaj obavezno izriče i zaštitna mjera oduzimanja oružja, koju može izreći samo prekršajni sud. Pored navedenih, kao jedan od dodatnih razloga za podnošenje optužnog prijedloga (a ne prekršajnog naloga) jest i uputa Ravnateljstva policije broj 511-01-51/7-32664/15-3 od 10. lipnja 2013. da policija prilikom izdavanja prekršajnog naloga za sada ne izriče posebnu mjeru trajnog oduzimanja predmeta. Naime, čeka se da ministar nadležan za pravosuđe u suradnji s ministrom nadležnim za financije pravilnikom uredi način postupanja s oduzetim predmetima u prekršajnim postupcima koji su postali vlasništvo Republike Hrvatske¹⁷.

Primjer drugi: policija nije ovlaštena uhititi počinitelja kojeg je zatekla na počinjenju prekršaja, ako postoje uvjeti da se za taj prekršaj izda obavezni prekršajni nalog.

6. PRODULJENJE I PRESTANAK MJERE OPREZA ODREĐENE OD STRANE POLICIJE

Kada policija prikupljenim dokazima utvrdi činjenice iz kojih je razvidno da treba produljiti mjeru opreza to će i zatražiti u optužnom prijedlogu. S tim u vezi mjera opreza prestaje ako:

- policija u roku od 8 dana od dana određivanja mjere opreza ne podnese optužni prijedlog s prijedlogom sudu da produlji primjenu mjere opreza ili
- nakon podnošenja takvoga optužnog prijedloga prekršajni sud o mjeri opreza ne odluči u daljnjem roku od 3 dana, članak 130. stavak 7. Prekršajnog zakona.

7. O PRIJEDLOGU POLICIJE DA PREKRŠAJNI SUD ODREDI MJERU OPREZA

Ako policija iz nekog razloga nije sama odredila mjeru opreza prije pokretanja prekršajnog postupka (tijekom kriminalističkog istraživanja prekršaja), može u optužnom prijedlogu predložiti prekršajnom sudu da odredi mjeru opreza, ako smatra da za to postoji potreba na temelju u međuvremenu utvrđenih činjenica. Policijski službenik – predstavnik tužitelja, tijekom suđenja može predložiti na raspravi ili ročištu da prekršajni sud odredi mjeru opreza.

Policija treba predložiti mjeru opreza uvijek kada na ročištu ili raspravi okrivljenik izjavi da će podnijeti žalbu na presudu. Zašto? To je važno prije svega u predmetima obiteljskog nasilja – zato da žrtva obiteljskog nasilja ima zaštitu do donošenja pravomoćne presude. Naime, žalba okrivljenika na presudu kojom se izriče i zaštitna mjera odgađa pravo-

---

¹⁶ Iznimka: čl. 245. st. 5. Prekršajnog zakona: Ako policijski službenik počinitelju prekršaja koji nema prebivalište ili stalno boravište u Republici Hrvatskoj izrekne novčanu kaznu i odredi troškove postupka (naplata novčane kazne na mjestu počinjenja prekršaja), a on odbije platiti kaznu i troškove, policijski službenik može počinitelja dovesti prekršajnom sucu uz podnošenje optužnog prijedloga. Ovdje se pojmovno radi o uhićenju pod uvjetima različitim od onih iz čl. 134. i čl. 135. Prekršajnog zakona.

¹⁷ Ovo je propisano čl. 76. st. 7. Prekršajnog zakona.

moćnost presude, tako da se ni zaštitna mjera ne može izvršiti pa bi žrtva ostala nezaštićena. Treba osigurati da se mjerom opreza zaštiti žrtvu do primjene zaštitne mjere koja ide uz pravomoćno dovršenje prekršajnog postupka.

8. TRAJANJE MJERE OPREZA

Mjera opreza može se odrediti prije i tijekom cijeloga prekršajnog postupka¹⁸. Mjere opreza mogu trajati dok za to postoji potreba, a najdulje do pravomoćnosti odluke o prekršaju. Prekršajni sud će svaka dva mjeseca, računajući od dana pravomoćnosti prethodnog rješenja o mjeri opreza, ispitati po službenoj dužnosti postoji li još potreba za mjerama opreza, te ih rješenjem produljiti ili ukinuti, ako one više nisu potrebne.¹⁹

9. ŽALBA NA ZABRANU

Protiv naredbe policije kojom se određuje mjera opreza žalba nije dopuštena²⁰.

Protiv rješenja prekršajnog suda kojim se odbija prijedlog za određivanje, odnosno produljenje mjere opreza i rješenja prekršajnog suda kojim se ukida primijenjena mjera opreza – nije dopuštena žalba²¹. Protiv rješenja kojim se određuje ili produljuje mjera opreza pravo žalbe ima okrivljenik. Žalba ne zadržava izvršenje rješenja. Okrivljenik je u boljem položaju, jer ima pravo žalbe na odluku prekršajnog suda, a policija – ne.

10. NAREDBA O ODREĐIVANJU MJERE OPREZA

Policija izdaje naredbu o određivanju mjere opreza na propisanom obrascu MUP RH-R 103.²² Ona se evidentira u informacijskom sustavu MUP-a RH u operativnu evidenciju prekršaja.

11. IZVRŠAVANJE MJERE OPREZA ZABRANE POSJEĆIVANJA ODREĐENOG MJESTA ILI PODRUČJA

Sve mjere opreza **izvršava policija**, osim mjere zabrane poduzimanja određene poslovne aktivnosti koju izvršava tijelo državne uprave nadležno za nadzor nad tom poslovnom aktivnošću²³.

Međutim, u našem prekršajnom zakonodavstvu ne postoji provedbeni propis (podzakonski akt) o načinu izvršavanja mjere opreza te vođenju evidencija o njihovom izvršavanju za razliku od kaznenog zakonodavstva, gdje je to pitanje uređeno Pravilnikom o načinu izvršavanja mjera opreza (NN 92/09.). Za ilustraciju navodimo članak 7. stavak 2. Pravilnika o

---

¹⁸ Vidi čl. 130. st. 4. Prekršajnog zakona.

¹⁹ Vidi čl. 130. st. 5. Prekršajnog zakona.

²⁰ Vidi čl. 212. Prekršajnog zakona.

²¹ Vidi čl. 130. st. 8. Prekršajnog zakona.

²² Sukladno s čl. 130. st. 6. Prekršajnog zakona.

²³ Prema čl. 132. Prekršajnog zakona.

načinu izvršavanja mjera opreza (za kaznene predmete), u kojem je propisano da se provjera izvršavanja mjere opreza zabrane posjećivanja određenog mjesta ili područja vrši **obilaskom mjesta ili područja za koje je zabrana određena**. U policijskoj praksi tako se izvršavaju zabrane posjećivanja određenog mjesta ili područja i u prekršajnim predmetima.

Za ilustraciju navodimo članak 7. stavak 1. Pravilnika o načinu izvršavanja mjera opreza (NN 92/09.) – za kaznene predmete, u kojem je propisano da je za provjeru izvršavanja mjere opreza zabrane posjećivanja određenog mjesta ili područja nadležna **policija prema mjestu ili području na koje se zabrana odnosi**.

U praksi i u prekršajnim predmetima policijski službenici policijske postaje prema mjestu ili području na koje se zabrana odnosi provjeravaju – obilaskom ulica na svom postajnom području – poštuje li osoba zabranu.

Međutim, smatramo kako nema zapreke da i svi drugi policijski službenici, koji provode određenu službenu zadaću na području ili mjestu na koje se odnosi zabrana, provjeravaju poštuje li osoba zabranu.

O postupanju okrivljenika protivno zabrani ili neispunjavanju obaveze koja je određena mjerom opreza, tijelo koje izvršava mjeru opreza **odmah obavještava** prekršajni sud²⁴. Slijedom navedenog, kada osoba krši zabranu posjećivanja određenog objekta ili prostora, koju je odredila policija, kad još nije ni podnesen optužni prijedlog, policija odmah o tome obavještava **dežurnu službu prekršajnog suda i podnosi pisano izvješće**.

I prekršajni sud može u svako doba zatražiti provjeru izvršavanja mjere opreza i izvješće od policije ili drugog tijela koje izvršava mjeru opreza. Policija mora hitno provesti zatražene provjere i odmah o tome obavijestiti sud²⁵.

Imajući u vidu da se kršenje mjere opreza može dogoditi u bilo koje vrijeme pa tako i u vrijeme koje nije uredovno, policija nema koga usmeno obavijestiti kada prekršajni sud nema dežurnog suca, pa u tom slučaju preostaje samo podnošenje pisanog izvješća i dostavljanje prekršajnom sudu u radno vrijeme.

Prekršajni zakon ništa ne propisuje o načinu (telekomunikacijskim sredstvom, pisano, usmeno) obavještavanja prekršajnog suda o postupanju okrivljenika protivno zabrani, a ne postoji provedbeni propis o izvršavanju mjere opreza u prekršajnim predmetima.

Za ilustraciju navodimo članak 4. Pravilnika o načinu izvršavanja mjera opreza – NN 92/09. (za kaznene predmete) kojim je propisano da će tijelo koje izvršava mjeru opreza odmah putem telekomunikacijskih sredstava izvijestiti tijelo koje je naložilo mjeru opreza te u roku od 24 sata dostaviti i pisano izvješće.

I u prekršajnim predmetima policija je dužna odmah o kršenju zabrane obavijestiti prekršajni sud²⁶, a pogodno sredstvo za to je i telefon te bi trebala čim prije (bez odgode) dostaviti prekršajnom sudu pisano izvješće o kršenju mjere opreza.

---

²⁴ Vidi čl. 132. st. 4. Prekršajnog zakona.

²⁵ Sukladno s čl. 132. st. 3. Prekršajnog zakona.

²⁶ Vidi čl. 132. st. 4. Prekršajnog zakona.

12. POSTUPAK POLICIJE KADA ZATEKNE OSOBU U KRŠENJU MJERE OPREZA – ZABRANE POSJEĆIVANJA ODREĐENOG MJESTA ILI PODRUČJA

Nakon uočavanja i pristupanja osobi za koju sumnjaju ili znaju da krši mjeru opreza policijski službenici će obaviti provjeru njezina identiteta, o čemu će ispuniti obrazac L-1 te izvršiti provjeru preko sredstva veze. Kršenje mjere opreza nije prekršaj, tako da kada policija zatekne osobu u kršenju zabrane posjećivanja određenog mjesta ili područja, nema uvjeta da je uhiti.

Ni za privođenje osobe propisi ne predviđaju kao jedan od razloga – kršenje mjere opreza. Umjesto uhićenja ili privođenja policija će obaviti razgovor na mjestu na kojem je osobu zatekla u kršenju mjere opreza.

Ako osoba odbija razgovarati (bez obzira na razlog), policijski službenik će joj odmah na mjestu na kojem je zatečena uručiti poziv na obavijesni razgovor o okolnostima razloga zbog kojih je osoba kršila mjeru opreza²⁷. O obavljenoj dostavi sastavlja se dostavnica. Policijski službenik će zatražiti potpisivanje dostavnice o primanju poziva.²⁸ U ovom slučaju policija osobu neće odmah pozvati usmeno na razgovor te joj neće ponuditi prijevoz službenim vozilom do službenih prostorija²⁹. Da je htjela, osoba bi razgovarala na mjestu na kojem je zatečena u kršenju mjere opreza.

Ako se osoba ne odazove pozivu, može se privesti bez pisane zapovijedi ili naloga samo ako je u pozivu na to bila upozorena ili iz okolnosti očito proizlazi da izbjegava primitak poziva³⁰. Osobu koja se odazvala pozivu ili je bila prisilno privedena, a odbije dati obavijest, ne smije se ponovno pozivati zbog istog razloga. Policijski službenik će na traženje osobe koja se pozivu odazvala izdati pisanu potvrdu³¹. Policija će o utvrđenom bez odgode sastaviti pisano izvješće i dostaviti ga prekršajnom sudu na daljnje postupanje.

13. KAŽNJAVANJE KRŠENJA ZABRANE

Na temelju pribavljenog izvješća, prekršajni sud **može** okrivljenika koji postupava protivno određenoj mjeri opreza ili je u cijelosti ili djelomično ne ispunjava kazniti novčanom kaznom do 10.000,00 kuna³².

Iz ove odredbe je razvidno da izricanje novčane kazne za kršenje mjere opreza **nije obligatorno**. Zato je značajno da policija utvrdi sve one okolnosti (ako ih doista ima) kojima se može obrazložiti potreba za kažnjavanje osobe zbog kršenja mjere opreza. Primjerice, nije isto ako policija zatekne osobu dva sata prije odigravanja nogometne utakmice ili nekoliko dana prije utakmice u ulici pokraj nogometnog stadiona čije posjećivanje joj je zabranjeno u vezi s prekršajem prema Zakonu o sprječavanju nereda na sportskim natjecanjima. Treba opisati i ostale okolnosti koje mogu utjecati na sudsku odluku, primjerice da je osoba čekala tramvaj radi odlaska na posao odnosno da je bila obučena kao navijač. Ako utvrđene okolnosti to opravdavaju, policija u izvješću može predložiti da prekršajni sud donese rješenje kojim okrivljeniku izriče novčanu kaznu zbog kršenja zabrane.

²⁷ Vidi čl. 62. Pravilnika o načinu postupanja policijskih službenika.

²⁸ Vidi čl. 63. Pravilnika o načinu postupanja policijskih službenika.

²⁹ Mogućnost iz čl. 42. Zakona o policijskim poslovima i ovlastima (NN 76/09.).

³⁰ Temeljem čl. 40. i čl. 45. st. 1. t. 4. Zakona o policijskim poslovima i ovlastima.

³¹ Čl. 63. Pravilnika o načinu postupanja policijskih službenika.

³² Sukladno sa st. 5. čl. 132. Prekršajnog zakona.

14. PROPISI O POSTUPANJU PREKRŠAJNOG SUDA NAKON ZAPRIMANJA IZVJEŠĆA POLICIJE O KRŠENJU ZABRANE POSJEĆIVANJA ODREĐENOG MJESTA ILI PODRUČJA

Izrečena kazna za kršenje mjere opreza ne utječe na prekršajno-pravnu sankciju koja će se eventualno izreći za počinjeni prekršaj u vezi s kojim je mjera opreza i izrečena. Dakle, prekršajni sud prvo može rješenjem izreći novčanu kaznu zbog kršenja mjere opreza, a kasnije odlučiti o prekršaju³³.

Sud će svaka dva mjeseca, računajući od dana pravomoćnosti prethodnog rješenja o mjeri opreza, ispitati po službenoj dužnosti postoji li još potreba za mjerama opreza, te ih rješenjem produljiti ili ukinuti, ako one više nisu potrebne. Mjere opreza će se ukinuti i prije proteka roka od dva mjeseca, ako je za njima prestala potreba. Dakle, svaka dva mjeseca, a kada okrivljenik nije kršio zabranu i prije isteka roka od dva mjeseca, prekršajni sud se mora odrediti prema izrečenoj mjeri opreza ukidanjem ili produljenjem mjere opreza.³⁴ U situaciji kada okrivljenik krši mjeru opreza, prekršajni sud nakon zaprimanja policijskog izvješća donosi rješenje kojim izriče novčanu kaznu ili ne izriče, ako smatra da novčanu kaznu ne treba izreći, jer za to postoje opravdani razlozi.

15. PREGLED PRAKSE PU ZAGREBAČKE U ODREĐIVANJU MJERE OPREZA ZABRANA POSJEĆIVANJA ODREĐENOG MJESTA ILI PODRUČJA

Pregledom prakse u postupanju policije na području Policijske uprave zagrebačke uočeno je da policija do 2010. godine nije u dovoljnoj mjeri prekršajnom sudu predlagala donošenje mjere opreza "zabrana posjećivanja određenog mjesta ili područja" prilikom pokretanja prekršajnog postupka podnošenjem optužnog prijedloga za neke prekršaje, gdje se očekivalo da bi navedene mjere opreza vjerojatno bile učinkoviti način sprječavanja okrivljenika da čini nove prekršaje iz (*lex specialis*) Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, Zakona o javnom okupljanju i Zakona o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima.

Nakon toga, policijski službenici PU zagrebačke predlagali su donošenje mjere opreza "zabrana posjećivanja određenog mjesta ili područja" i prema većem broju okrivljenika istodobno (npr. povodom skupnog činjenja prekršaja iz čl. 23. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira – neudaljavanje iz skupine koju je policijski službenik pozvao da se razide i čl. 11. Zakona o javnom okupljanju – zabrana javnog okupljanja i mirnog prosvjeda na određenim mjestima), a Prekršajni sud u Zagrebu takvu mjeru je prihvatio i rješenjem odredio ili je policija samostalno naredbom odredila takvu mjeru opreza. Iz dosadašnje prakse Policijske uprave zagrebačke razvidno je da se ova mjera opreza određivala prije svega protiv uhićenika kojeg se pušta na slobodu nakon završetka kriminalističkog istraživanja u policijskoj postaji. Rjeđe, ova se mjera opreza određivala:

- protiv osoba za koje je utvrđena osnovana sumnja da su počinile prekršaj (osobe nisu bile zatečene na prekršaju te iz tog razloga nisu ni mogle biti uhićene),
- protiv uhićenika kojeg policija dovodi uz optužni prijedlog na prekršajni sud radi zadržavanja.

---

³³ Što je vidljivo iz čl. 132. st. 5. Prekršajnog zakona.

³⁴ Vidi čl. 130. st. 5. Prekršajnog zakona.

Osnovni razlog zbog kojeg su policijski službenici policijskih postaja PU zagrebačke određivali ove mjere opreza jest opasnost od činjenja novih prekršaja. Prilikom donošenja zabrane određuje se mjesto ili područje te udaljenost ispod koje im se okrivljenik ne smije približiti. U praksi PU zagrebačke, radi izbjegavanja mogućeg problema određivanja granice od koje se računa udaljenost od objekta, u naredbi se navodio naziv određenih objekata, prostora i ulica čije posjećivanje se zabranjuje³⁵.

Zabilježeni su i slučajevi u kojima je policija odredila mjeru opreza – zabrane posjećivanja određenog mjesta ili područja protiv pripadnika navijačke skupine, višestrukih počinitelja prekršaja iz Zakona o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima te da je počinitelj nakon toga priveden na prekršajni sud uz optužni prijedlog, radi zadržavanja prema članku 135. Prekršajnog zakona. Po prijedlogu policije navedenom u optužnom prijedlogu prekršajni sud je potvrdio sve mjere opreza policije i produljio ih do dovršetka prekršajnog postupka. Mjera opreza zabrane posjećivanja određenog mjesta ili područja pogodna je i za preventivno djelovanje kod produženih prekršaja, protiv višestrukih počinitelja prekršaja primjerice protiv javnog reda i mira kada počinitelj opetovano čini izgrede u određenim ugostiteljskim objektima u istoj gradskoj četvrti.³⁶

16. ZAKLJUČAK

S obzirom na to da su mjere opreza – zabrana posjećivanja određenog mjesta ili područja, zabrana približavanja određenoj osobi i zabrana uspostavljanja ili održavanja veze s određenom osobom – učinkovito sredstvo za prevenciju opasnosti od ponavljanja prekršaja, policija bi ih trebala više koristiti protiv počinitelja prekršaja – recidivista (prekršaji iz Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira; iz Zakona o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima te Zakona o javnim okupljanjima).

Članak sadrži upute za primjenu mjera opreza s nekoliko konkretnih primjera čime se želi potaknuti policijske službenike, pogotovo temeljne policije, na širu primjenu mjera opreza – zabrane posjećivanja određenog mjesta ili područja i zabrane približavanja određenoj osobi i zabrane uspostavljanja ili održavanja veze s određenom osobom, uvijek kada za to postoji potreba odnosno kada su ugrožena nečija prava, život, osobna sigurnost ili imovina.

LITERATURA

1. Josipović, I. i Rašo, M. (2008). *Prekršajni zakon, tekst zakona s uvodnim tekstom, stvarnim kazalom i izborom propisa o prekršajima*. Zagreb: Narodne novine.
2. Konjić, Z., Pavičić, A. *Prisilne radnje i mjere - mjere osiguranja i dostava*. Hrvatski ljetopis za kazneno pravo i praksu (Zagreb), vol. 15, broj 2/2008., str. 889.-913., internetska adresa: http://www.pravo.hr/_download/repository/Konjic,_Pavicic.pdf,
3. Markov, Ž., Mršić, G. (2009). *Zakon o kaznenom postupku s komentarima i napomenama uz pojedine odredbe i pojmovnim kazalom*. Zagreb: Novi informator.
4. *Pravilnik o načinu izvršavanja mjera opreza*. NN 92/09. Zagreb: Narodne novine.

³⁵ Vidi čl. 131. st. 2. Prekršajnog zakona.

³⁶ Primjerice prema čl. 6. i 13. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira.

5. Veić, P. i Gluščić, S. (2009). *Prekršajno pravo, opći dio*. Zagreb: Narodne novine.
6. Veić, P. "Prekršajni zakon-komentar*sudska praksa*pojmovno kazalo". Dušević i Kršovnik d.o.o., Rijeka 2012.
7. Veić, P. u suradnji s K. Borovcem, Ž. Brinckim, D. Dundovićem, T. Kraljem, M. Kovač, Z. Ničenom i Ž. Radmilovićem (2009). *Zakon o policijskim poslovima i ovlastima - tekst zakona s pojašnjenjima i stvarnim kazalom*. Zagreb: Narodne novine.
8. Vračan, S. *Procesnopravne mjere protiv počinitelja obiteljskog nasilja*. Hrvatski ljetopis za kazneno pravo i praksu (Zagreb), vol. 16, broj 1/2009., str. 179.-213. http://www.pravo.hr/_download/repository/07_Vracan_proc_k2.indd.pdf,
9. Žigante Živković, B. *Mjera opreza prema Prekršajnom zakonu*. Policija i sigurnost (Zagreb), godina 19. (2010), broj 2, str. 189.-194.

Summary

Davor Posilović, Željko Mršić, Marijan Šantek

Measures of precaution in the Misdemeanour proceedings with review about restriction of movement some places or areas

This article envisages tasks about assessing and implementation measures of precaution which are prescribed by Misdemeanour Law with the review on this particular measure of precaution – restriction of movement some places or areas. We tried to analyze police evaluation procedure after some measures of precautions have been violated, and procedure of Magistrate court after receiving police report.

Key words: prohibition, conditions, assessment, implement, analysis, procedure.